

De profetische traditie en de uitdagingen – deel IV

Wat betreft de valse bewering dat de hadithgeleerden zelf hun eigen principes niet hanteerden tijdens het beoordelen van de overleveringen, dit is een kristalhelder bewijs voor de contradictie waar de stellers van deze bewering, zoals Goldziher en zijn adepten, in verkeren. Deze bewering beduidt namelijk de aanname dat als de hadithgeleerden hun eigen principes dus wel zouden toepassen, dat hun tekstkritiek dan correct zou zijn, terwijl ze voorheen valselijk beweerden dat de methodiek van de hadithgeleerden gebrekkig is. Op deze manier zijn Goldziher en zijn adepten onmiddellijk van hun voetstuk gevallen, maar toch is het beter om deze valse bewering uitgebreider aan de kaak te stellen. Hieronder een aantal feiten:

1. De hadithgeleerden hebben vastgesteld, en dit is opgenomen in de literatuur van de hadithwetenschappen, dat het behoort tot de tekenen van verzonnen overleveringen dat ze overduidelijk in strijd zijn met waargenomen gebeurtenissen of historische feiten. Dit is een principe dat altijd wordt gehanteerd door de hadithgeleerden en de resultaten hiervan zijn te vinden in de literatuur met betrekking tot verzonnen overleveringen. Het is hier het geschikte moment om een geschenk te doen aan Goldziher door een voorbeeld te geven dat te maken heeft met zijn voorouders. In het jaar 447 AH komt een groep Joden naar de prominente hadithgeleerde Abubakr al-Khatib al-Baghdadi (gest. 463 AH) met een document waarin staat dat de geliefde profeet ﷺ belastingvrijstelling gaf aan de Joden van Khayber. In hetzelfde document stond dat een groep metgezellen, zoals Mu'awiya en Sa'd ibn Mu'adh, als getuigen fungeerden in deze regeling. Imam al-Khatib al-Baghdadi bekeek het document en concludeerde snel dat het een hoax was. De vertegenwoordiger van de Joodse groep vroeg hoe hij zo snel tot deze conclusie kon komen. Hierop zei Imam al-Khatib al-Baghdadi dat het document nooit kan kloppen, omdat Mu'awiya in het jaar van de verovering van Mekka moslim werd en dus nog niet bekeerd was tijdens de gebeurtenissen van Khayber. Bovendien was Sa'd ibn Mu'adh al twee jaar vóór de Khayber overleden.³⁰

---

³⁰ Deze gebeurtenis wordt verhaald door onder meer Imam Shamsuddin al-Dhahabi in zijn meesterwerk *tadhkira al-huffāz*, 1141 en door Imam Tajuddin al-Subki in *ṭabaqāt al-shāfi'iyya al-kubrā*, 4:35.

2. Een voorbeeld dat wordt gegeven door Goldziher en zijn adepten is de overlevering die toegeschreven wordt aan de profeet Mohammed ﷺ: “Abu Hanifa is de ster van deze moslimnatie.” Deze overlevering duidt juist op de accuratesse van de hadithgeleerden, want zij hebben al in de eerste tijd dat deze overlevering tevoorschijn kwam, de overleveraar ervan, namelijk Ma'mun ibn Ahmad al-Sulami Al-Harawi, tot leugenaar verklaard. Toen Ma'mun voor het eerst verscheen met deze verzonden overlevering werd hij door de hadithgeleerden opgenomen in de zwarte lijst. Tot deze hadithgeleerden behoort zijn tijdgenoot Imam Abu Hatim Muhammed ibn Hibban al-Busti (gest. 354 AH). Dit heeft Imam Ibn Hibban ook vermeld in zijn *kitāb al-majrūhīn*, zoals Imam al-Dhahabi ook van hem overlevert in zijn boek *mīzān al-i'tidāl*. Daarna hebben in elke opvolgende eeuw, respectievelijk, de volgende hadithgeleerden aangegeven in hun meesterwerken dat deze overlevering verzonden is: Imam al-Hakim Abu Abdillah (gest. 405 AH), Imam Muhammad ibn Tahir al-Maqdisi (gest. 503 AH), Imam 'Abdurrahman ibn al-Jawzi (gest. 597), Imam Shamsuddin al-Dhahabi (gest. 748 AH), Imam Ibn Hajar al-'Asqalani (gest. 852), Imam al-Sakhawi (gest. 902 AH), Imam al-Suyuti (gest. 911 AH), Imam Abu al-Hasen ibn 'Arraq (gest. 963 AH), Imam 'Ali al-Qari (gest. 1014 AH), Imam al-Shawkani (gest. 1255 AH), Imam 'Abdulhadi al-Abyari (gest. 1305 AH) en de hedendaagse hadithgeleerden. Zodoende hebben hadithgeleerden in elke eeuw tot op de dag van vandaag de moslims gewaarschuwd tegen verzonden overleveringen simpelweg door de principes van de hadithwetenschappen toe te passen. Als er op heden iemand zou verschijnen met een verzonden overlevering, dan zijn de hadithgeleerden tegenwoordig zelfs in staat om de verdichting van deze overlevering bloot te leggen aan de hand van de principes die geformuleerd zijn in de hadithwetenschappen. Het is dus onzin om te beweren dat de hadithgeleerden van hun eigen principes waren afgeweken tijdens het beoordelen van de overleveringen, want er zijn tot nu toe talloze boeken gecompileerd door de hadithgeleerden waarin specifiek verzonden overleveringen zijn opgenomen en behandeld.
3. Er is binnen de hadithwetenschappen sprake van een coherentie. Uiteraard zijn er meningsverschillen tussen de prominente hadithgeleerden over bepaalde onderwerpen binnen de hadithwetenschappen, maar in het algemeen is er een mainstream opvatting

over een groot deel van de categorisatie van de overleveringen. Deze coherentie duidt erop dat er een bepaalde methodiek en een set aan principes is gehanteerd door de hadithgeleerden. Er is bijvoorbeeld een unaniem akkoord onder de hadithgeleerden dat *al-jāmi' al-ṣaḥīḥ* van Imam Muhammad ibn Isma'il al-Bukhari (gest. 256 AH) een authentieke en betrouwbare hadithcompilatie is. Deze opvatting duidt op een logische correlatie onder de hadithgeleerden welke weer het resultaat is van de gehanteerde principes in de hadithwetenschappen. Zouden de hadithgeleerden zich niet houden aan hun eigen principes of zouden ze een arbitraire houding tonen tijdens de beoordeling van de overleveringen, dan zouden ze ook nooit een unaniem akkoord kunnen bereiken over de authenticiteit van bijvoorbeeld de voornoemde hadithcompilatie van Imam Muhammad ibn Isma'il al-Bukhari. Zodoende is het mogelijk om de voorbeelden te vermeerderen voor deze coherentie in het toepassingsveld van de hadithgeleerden.

Slot

22

Het is van groot belang om onze kennis te verbreiden in de bronnen van de islam en de methodiek eromheen. Diepgang zoeken in dit soort onderwerpen door middel van intensieve studie is zeer aangeraden, want een kleine verzaking hierin kan leiden tot wankeling in de geloofsfundamenten. Desalniettemin is het doen van grondige studie niet voldoende. Het is ook belangrijk om gevoed te worden van betrouwbare bronnen, zoals een deskundige leermeester. Daarnaast is het evenmin erg noodzakelijk om jezelf te behoeden tegen innovatieve en valse beweringen, zoals de uitdrukking luidt: *“Een kleine hoeveelheid preventie is beter dan een flinke dosis medicatie.”* Geef dus geen gehoor aan de oppervlakkige leugenaars. En Allah ﷻ weet het beste!